



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Lacrimæ Orbis Universi, Post Primam Protoparentum  
nostrorum E Paradiso Exulum culpam, exortæ, In  
Universim Genus Humanum, traduce reatu propagatæ,  
Ruptis animorum abyssis, Laxatis cordium fontibus, ...**

**Schmucker, Mathias**

**Glacii, Anno 1689**

Anxiatus est super me spiritus meus: in me turbatum est cor meum. Psal.  
142.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38152**

quid in se agatur, quid tibi confitetur : quia ocu-  
 tum non excludit cor clausum : Nec manum  
 repellit duritia hominum : Sed solvis eam cum  
 mis, aut miserans, aut vindicans & non est, qui se  
 defendat à calore tuo. Sed te laudet anima mea, ut  
 exte te : & confiteatur tibi miserationes tuas, ut laudet  
 te. Non cessat, nec tacet laudes tuas universa creatura  
 ta, nec spiritus omnis hominis per os conversum ad te :  
 animalia, nec corporalia, per os considerantium ea;  
 exurgat in te à lassitudine anima nostra, innitens eis,  
 que fecisti : & transiens à te, qui fecisti hæc mirabiliter  
 tibi refectio & vera fortitudo.

Defecit in dolore vita mea, & anni mei  
 in gemitibus. *Psal. 30.*

Erò te amavi pulcritudo tam antiqua, & tam nova,  
 (b) serò te amavi. Etecece intus eras, & ego foris,  
 tibi te quærebam, & in ista formosa, quæ fecisti, de-  
 mis irruebam. Mecum eras, & tecum non eram.  
 me tenebant longè à te, quæ si in te non essent, non  
 ent. Vocasti, & clamasti, & rupisti surditatem meam.  
 cruscasti, splenduisti, & fugasti cæcitatem meam.  
 grasti, & duxi spiritum, & anhelò tibi. Gustavi, &  
 rio, & sitio: Tetigisti me, & exarsi in pacem tuam.

Anxiatus est super me spiritus meus : in  
 me turbatum est cor meum. *Psal. 142.*

Quis similis tibi eriam in diis Domine? (c) Quis si-  
 milis tibi? Magnus in sanctitate, terribilis atq;  
 lau-

(b) Idem Conf : lib. 10, cap. 27. (c) S. Augustinus soliloq, cap. 33.

laudabilis & faciens mirabilia ? serò te cognovi lumen  
 rum, serò te cognovi. Erat autem nubes magna & tenebr  
 sa ante oculos vanitatis meæ, ità ut videre non poss  
 lem iustitiæ, & lumen veritatis. Involuebar in tenebris  
 tenebrarum, tenebras meas amabam, quia lumen  
 cognoscebam. Cæcus eram, & cæcitatem amabam  
 & ad tenebras per tenebras ambulabam. Quis inde  
 eduxit, ubi eram homo cæcus sedens in tenebris,  
 umbra mortis ? Quis accepit manum meam, ut  
 me educeret ? Quis est ille illuminator meus ?  
 eum quærebam, & ipse quæsiuit me ; non voca  
 cum, & ipse vocavit me. Quis est ille ? Tu es Do  
 ne Deus meus, misericors, & miserator : Pater  
 cordiarum, Deus totius consolationis. Tu sancte  
 mine Deus meus, quem confiteor toto corde meo,  
 rias agens nomini tuo. Non te quærebam, tu me qu  
 sivisti : non te invocabam, tu me vocasti ; Vocasti  
 me nomine tuo. Intonasti desuper voce grandi  
 teriorem aurem cordis mei : Fiat lux, & facta est  
 & discessit nubes magna, & liquefacta est nubes  
 brosa, quæ operuerat oculos meos, & vidi lucem  
 & cognovi vocem tuam, & dixi : Verè Domine.  
 es Deus meus, qui eduxisti me de tenebris, & t  
 mortis, & vocasti me in admirabile lumen tuum,  
 video. Gratias tibi illuminator meus. Et conv  
 sum, & vidi tenebras in quibus fueram, & abyssi  
 nebrofam, in qua jacueram, & contremui, & ex  
 & dixi : Væ ! væ ! tenebris meis, in quibus jacui ! væ  
 cæcitati illi, in qua videre non poteram lumen

lumina tua ! vā prāteritā ignorantīā meā , quando non co-  
 noscebam te Domine . Gratias tibi ago illuminator ,  
 liberator meus , quoniam illumināsti me , & cogno-  
 uisti me . Serō te cognovi veritas antiqua , serō te cogno-  
 uisti veritas aeterna ; tu eras in lumine , & ego in tenebris ,  
 non cognoscebam te , quia illuminari non poteram  
 te , & non est lux extra te .

Domine ante te omne desiderium meum ,  
 & gemitus meus à te non est absconditus .

*Psal: 37.*

Optissime , magnipotens Deus spirituum universae  
 carnis , \* cuius oculi sunt , super omnes vias filio-  
 rum Adam , à die nativitatē eorum , usque in diem  
 mortis eorum , ut reddas unicuique secundum opera sua ,  
 bona vel mala : ostende mihi ut confitear tibi paupertate  
 meam , quoniam dixi , quod dives essem , & nul-  
 lum egerem , & nesciebam , quoniam pauper eram ,  
 nudus , miser , & miserabilis . Credebam enim  
 fore aliquid , cum nihil essem . Dixi sapiens efficiar ,  
 cultus factus sum . Cogitabam me esse prudentem ,  
 & acceptus sum , & video nunc , quia donum tuum est ,  
 quo nihil possumus facere , quia nisi tu Domine  
 audieris civitatem , frustra vigilat , qui custodit eam .  
 docuisti me , ut cognoscerem me , quia dereliqui-  
 stis me , & probasti me , non propter te , quod cognosce-  
 rem me , sed propter me ; ut cognoscerem me . Nam ut  
 Domine credebam me aliquid fore ex me , existi-  
 mabam

Augustinus Soliloq. cap. 15.